

≡ Eesti
≡ Kontsert

Suve-
klassika
Kadriorus

KLASSIKATÄHED

Tuule-Helin Krigul flööt

Karl Martin Tombak löökpillid

Kaastegev **Jakob Teppo** klaver

**Eesti
Kontsert**

Kingi muusikaelamusi!

Kinkepiletid väärtuses 10 €, 20 €, 30 €, 50 €

Kinkepiletite eest saab osta Eesti Kontserdi
korraldatavate ürituste pileteid.
Kehtivus üks aasta alates ostuhetkest.

Osta Eesti Kontserdi kinkepiletid eestikontsert.ee või piletilevi.ee

N 30. JUULI 2026 19.00 Kadrioru loss

Suveklassika Kadriorus / Summer classics in Kadriorg

KLASSIKATÄHED / CLASSICAL STARS

Tuule-Helin Krigul
flööt / flute

Karl Martin Tombak
löökpillid / percussion

Kaastegev **Jakob Teppo** klaver / piano

Tõru Takemitsu (1930–1996)

„Air“ sooloflöödile (1995)

Pius Cheung (*1982)

Etüüd e-moll soolomarimbale (2006)

Claude Debussy (1862–1918) / seadnud **Karl Martin Tombak**

Prelüüdid, I vihik L. 117 (1910)

nr 8 „La fille aux cheveux de lin“ / „Linalakk tütarlaps“

Claude Debussy / seadnud **Karl Lenski** (*1937)

„Six épigraphes antiques“ / „Kuus antiikset epigraafi“ L. 131 (1914/1983)

1. „Pour invoquer Pan, dieu du vent d'été“ / „Kutse Paanile, suvetuule jumalale“
2. „Pour un tombeau sans nom“ / „Nimetule hauale“
3. „Pour que la nuit soit propice“ / „Heasoovlikule ööle“
4. „Pour la danseuse aux crotales“ / „Tantsijannale krotaalidega“
5. „Pour l'égyptienne“ / „Egiptlannale“
6. „Pour remercier la pluie au matin“ / „Tänuks hommikuvihmale“

Florian Poser (1954–2024)

Capriccio (1984)

Manuel Leuenberger (*1988)

„Anna“ soolomarimbale (2012)

Paul Smadbeck (*1956)

„Virginia Tate“ soolomarimbale (1995)

Tõru Takemitsu / seadnud **Karl Martin Tombak**

„Toward the Sea“ (1981)

- „Öö“
- „Moby-Dick“
- „Cape Cod“

Vaheajata kontsert kestab tund aega.

PROGRAMME

Tōru Takemitsu (1930–1996)

Air for solo flute (1995)

Pius Cheung (b. 1982)

Étude in E minor for solo marimba (2006)

Claude Debussy (1862–1918) / arranged by **Karl Martin Tombak**

Préludes, Book I, L.117 (1910)

No. 8 La fille aux cheveux de lin (*The Girl with the Flaxen Hair*)

Claude Debussy / arranged by **Karl Lenski** (b. 1937)

Six épigraphes antiques (*Six Ancient Epigraphs*), L.131 (1914/1983)

1. Pour invoquer Pan, dieu du vent d'été (*To Invoke Pan, God of the Summer Wind*)
2. Pour un tombeau sans nom (*For an Unnamed Tomb*)
3. Pour que la nuit soit propice (*That the Night May Be Favourable*)
4. Pour la danseuse aux crotales (*For the Dancer with Crotales*)
5. Pour l'égyptienne (*For the Egyptian Woman*)
6. Pour remercier la pluie au matin (*To Give Thanks for the Morning Rain*)

Florian Poser (1954–2024)

Capriccio (1984)

Manuel Leuenberger (b. 1988)

Anna for solo marimba (2012)

Paul Smadbeck (b. 1956)

Virginia Tate for solo marimba (1995) (7')

Tōru Takemitsu / arranged by **Karl Martin Tombak**

Toward the Sea (1981) (12')

- The Night
- Moby-Dick
- Cape Cod

Duration: approximately 60 minutes, without intermission.

Debussy teose „Kuus antiikset epigraafi“ aluseks on tema kaasmaalase Pierre Louÿs' luuletused Indrek Hirve tõlkes.

Chant pastoral / Karjase laul

Il faut chanter un chant pastoral,
invoquer Pan, dieu du vent d'été.

Nüüd peame laulma karjaselaulu,
kutsume Paani, suvetuult jumalat
laulma.

Je garde mon troupeau et Sélénis le
sien,
à l'ombre ronde d'un olivier qui tremble.

Nii me siis hoiame oma karju, Selenis ja
mina,
väriseva oliivipuu ümmarguses varjus.

Sélénis est couchée sur le pré.
Elle se lève et court, ou cherche des
cigales,
ou cueille des fleurs avec des herbes,
ou lave son visage dans l'eau fraîche du
ruisseau.

Selenis on karjamaale magama jäänud.
Ta tõuseb äkki, otsib sipelgaid,
korjab mõne lille,
ja peseb jahedas ojas oma ilusat nägu.

Moi, j'arrache la laine au dos blond des
moutons
pour en garnir ma quenouille, et je file.
Les heures sont lentes.
Un aigle passe dans le ciel.

Nopin lamba heledalt seljalt villatuti
ja ketran.
Aeg möödub.
Kaugel taevas möödub kotkas.

L'ombre tourne:
changeons de place la corbeille de
fleurs et la jarre de lait.
Il faut chanter un chant pastoral,
invoquer Pan, dieu du vent d'été.

Vari pöörleb,
peame lillekorvi ja piimakannu edasi
tõstma.
Siis laulame jälle karjaselaulu,
et kutsuda Paani, suvetuult jumalat
laulma.

Le tombeau sans nom / Nimetu haud

Mnasidika m'ayant prise par la main
me mena hors des portes de la ville,
jusqu'à un petit champ inculte
où il y avait une stèle de marbre.
Et elle me dit : « Celle-ci fut l'amie de ma
mère. »

Mnasidika viis mind ükskord kättpidi
linnast välja.
Seal, väravate taga pisikesel söötijäetud
väljal
sileda marmortahvli juures
ütles ta mulle: see oli mu ema armuke.

Alors je sentis un grand frisson,
et sans cesser de lui tenir la main,
je me penchai sur son épaule,
afin de lire les quatre vers
entre la coupe creuse et le serpent:

Mu keha hakkas äkki väriseма,
hoidsin kõvasti ta käest kinni,
toetasin pea ta õlale
ja lugesin värsiridu
karika ja mao vahel:

« Ce n'est pas la mort qui m'a enlevée,
mais les Nymphes des fontaines.
Je repose ici sous une terre légère
avec la chevelure coupée de Xanthô.
Qu'elle seule me pleure.
Je ne dis pas mon nom. »

Longtemps nous sommes restées
debout,
et nous n'avons pas versé la libation.
Car comment appeler une âme
inconnue
d'entre les foules de l'Hadès?

„Mind ei viinud teie juurest surm,
mu võtsid kaasa nümfid allikalt.
Puhkan kerge mulla all,
pihus Xanthô soengust lõigatud loki -
vaid tema nutku mu haul...
ja ärgu öelgu teile mu nime.“

Seisime haul kaua -
ja jätsime ohvriveini valamata:
on võimatu kutsuda tundmatut hinge
Hadese rahva seast.

Chanson / Laul

«Ombre du bois où elle devait venir,
dis-moi, où est allée ma maîtresse?
-- Elle est descendue dans la plaine.
-- Plaine, où est allée ma maîtresse?
-- Elle a suivi les bords du fleuve.

-- Beau fleuve qui l'as vue passer,
dis-moi, est-elle près d'ici?
-- Elle m'a quitté pour le chemin.
-- Chemin, la vois-tu encore?
-- Elle m'a laissé pour la route.

-- Ô route blanche, route de la ville,
dis-moi, où l'as-tu conduite?
-- À la rue d'or qui entre à Sardes.
-- Ô rue de lumière, touches-tu ses
pieds nus?
-- Elle est entrée au palais du roi.

-- Ô palais, splendeur de la terre, rends-
la-moi!
-- Regarde, elle a des colliers sur les
seins
et des houppes dans les cheveux,
cent perles le long des jambes,
deux bras autour de la taille.»

Puu, armas puu, mu kallim pidi sinu
varjus ootama,
kuhu ta küll kaduda võis?
Ta laskus siit alla heinamaale.
Heinamaa, kus on mu kallim?
Ta järgnes jõevoolule mööda madalaid
kaldaid.

Jõgi, armas jõgi,
kas ta möödus siit?
Ta hülgas mu metsatee pärsi.
Metsarada, on ta veel sinu?
Ta keeras mult suurele tee.

Oh valge linnatee,
kuhu oled ta viinud?
Kuldsele taevateele.
Oo valguse rada, kas ta väikesed päkad
puudutavad sind veel?
Ta on kuningalossi jõudnud.

Oo palee, hiilgav ja imeline, anna ta
mulle tagasi!
Vaata: tal on kalliskivid rindadel
ja värvilised suled juustes,
pärlikeed jalgade
ja võimukad käed puusade ümber.

La danseuse aux crotales / Tantsijatar

Tu attaches à tes mains légères
tes crotales retentissants,
Myrrhinidion ma chérie,
et à peine nue hors de la robe,
tu étires tes membres nerveux.
Que tu es jolie, les bras en l'air,
les reins arqués et les seins rouges!

Tu commences :
tes pieds l'un devant l'autre se posent,
hésitent, et glissent mollement.
Ton corps se plie comme une écharpe,
tu caresses ta peau qui frissonne,
et la volupté inonde tes longs yeux
évanouis.

Tout à coup, tu claques des crotales!
Cambre-toi sur tes pieds dressés,
secoue les reins,
lance les jambes et que tes mains
pleines de fracas
appellent tous les désirs en bande
autour de ton corps tournoyant!

Nous applaudissons à grands cris,
soit que, souriant sur l'épaule,
tu agites d'un frémissement ta croupe
convulsive et musclée,
soit que tu ondules presque étendue,
au rythme de tes souvenirs.

Les courtisanes égyptiennes / Egiptuse kurtisaanid

Je suis allée avec Plangon chez les
courtisanes égyptiennes,
tout en haut de la vieille ville.
Elles ont des amphores de terre,
des plateaux de cuivre
et des nattes jaunes où elles
s'accroupissent sans effort.

Leurs chambres sont silencieuses,
sans angles et sans encoignures,
tant les couches successives de chaux
bleue

Nüüd seod sa oma kergete käte külge
kastanjettide lõgismaod,
Myrrhinidion, mu kallis sõsar.
Su alasti häbe vilksatab tuunika alt,
kui sa sirutad oma närvilisi jalgu.
Käed kõrgel õhus,
vibupinges keha paisutamas punaseid
rinnanuppe.

Kuid sa ju alustad alles.
Jalad sätivad end ette, kord üks kord teine,
kõhklevad, libisevad loiult,
su keha voldib end mõtlikult kokku kui
särp.
Siis sirutad sa oma värisevat nahka
ning iharus uputab su poolminestunud
silmad.

Ja äkki plagistad sa kastanjettide lõgissuid,
painutad end varvasteni, hõõritad rindu,
lennutad jalgu ning su plõgisevad sõrmed
kutsuvad kõiki kihke üheskoos
osa saama su väsimatult pöörlevast
kehast.

Meie rõõmukarjed saadavad siis
su äraolevat naeratust
ning su lihaselise laudja kutsuvat värinat,
kui laskud lainetades
oma magusate mälestuste sügavikku.

Egiptuse nõtked hoorad,
nad elavad kõrgel vana linna kohal.
Nende amforad on põletatud liivasest
savist,
nende taldrikud on vasest
ning nad kükitavad oodates
niinemattidel.

Nende haudvaiksetel kambritel
pole ühtki nurka
ning sinine lubi

ont émoussé les chapiteaux et arrondi le
pied des murs.

Elles se tiennent immobiles,
les mains posées sur les genoux.
Quand elles offrent la bouillie,
elles murmurent : "Bonheur."
Et quand on les remercie,
elles disent: "Grâce à toi."

Elles comprennent le hellène
et feignent de le parler mal pour se rire
de nous dans leur langue;
mais nous, dent pour dent, nous parlons
lydien
et elles s'inquiètent tout à coup.

nüristab nende sambaid ja kapiteele.

Nii nad seal on, vakka,
käed põlvedel.
Kui annad neile pisut kõrti,
pomisevad nad „Õnn!”
Kui neid millegi eest tänad,
tänavad nad sind vastu.

Nad oskavad hellenite keelt kaunis hästi,
räägivad aga vigaselt – et meie üle
irvitada.
Kui meie siis omakorda lüüdiaste keelt
räägime,
muutuvad nad äkki väga ärevaks.

La pluie au matin / Hommikune vihm

La nuit s'efface. Les étoiles s'éloignent.
Voici que les dernières courtisanes
sont rentrées avec les amants.
Et moi, dans la pluie du matin,
j'écris ces vers sur le sable.

Les feuilles sont chargées d'eau
brillante.
Des ruisseaux à travers les sentiers
entraînent la terre et les feuilles mortes.
La pluie, goutte à goutte,
fait des trous dans ma chanson.

Oh! que je suis triste et seule ici!
Les plus jeunes ne me regardent pas;
les plus âgés m'ont oublié.
C'est bien. Ils apprendront mes vers,
et les enfants de leurs enfants.

Voilà ce que ni Myrtalè, ni Thaïs,
ni Glykère ne se diront,
le jour où leurs belles joues seront
creuses.
Ceux qui aimeront après moi
chanteront mes strophes ensemble.

Õõ kutsub, tähed eemalduvad.
Näe: viimased õrnad hoorad
lähenevad läbi uduvihma...
Ning mina kirjutan sel hommikul
liivale luuletust.

Lehed on sädelevast veest rasked,
väikesed nired kannavad lehti
üle jalgradade. Ja vihm uuristab tilkhaaval
mu laulu sisse auke.

Olen nii kurb ja ükski siin:
minust nooremad ei märkagi mind
ning minust vanemad on niikuinii kõik
unustanud.
Sellest pole midagi – võib-olla õpetavad
nad kunagi
oma lastelastele mu värssse.

On midagi, mida ükski mu kaunitest
sõbrataridest
ei suuda endale tunnistada:
tuleb päev, mil meie ilusad põsed on
aastatest söödud.
Aga kes pärast mind armastavad,
minu laule armastavad lauldes.

20. sajandi ühe mõjukaima jaapani helilooja **Tōru Takemitsu** loomingus põimuvad ida filosoofia ja tema kodumaa muusikatraditsioonid lääne avangardsete kompositsiooni- tehnikatega. Tema teoste nimekiri on aukartustäratavalt pikk, hõlmates orkestri- ja kammeroopuseid, vokaalteoseid, klaveripalu, elektroonilist muusikat, lavateoseid, filmipartituure (üle 90) ning kujundusmuusikat arvukatele raadio- ja teleaadetele.

Pikaajaline ja viljakas koostöö sidus heliloojat šveitsi flöödivirtuoosi Aurèle Nicolet'ga, kellele ta pühendas mitmeid teoseid, nende seas oma viimase oopuse „**Air**“ **sooloflöödile** (1995) interpreedi 70. sünnipäeva puhul. Teos ammutab inspiratsiooni jaapani esteetikast, eriti *ma*-kontseptsioonist, kus vaikus ei ole tühjus, vaid teadlikult laetud ja sama olulise tähendusega kui noodid. Takemitsu kasutab siin laiendatud flööditehnikaid, luues nüansiküllase ja rikkaliku kõlapildi.

Hongkongis sündinud ja 12-aastaselt Kanadasse elama asunud **Pius Cheung** on oma põlvkonna silmapaistvamaid marimbavirtuoose ja nõutumaid löökpillimuusika loojaid. Praegusel ajal õpetab ta löökpillimängu Oregoni Ülikoolis.

Etüüd e-moll soolomarimbale (2006) on pühendatud Cheungi õpetajale Edward Aldwellile (1938–2006), kes andis talle teooriatunde

Curtise Muusikainstituudis. „Ta oli vähese jutuga mees, kuid kõik tema sõnad olid olulised,“ on meenutanud Pius Cheung. „Ühe meie muusikateemalise arutelu käigus – teades, et olen alati oma heliloomingus kahelnud – ütles ta mulle: „Ära karda seda, kuidas teised inimesed su muusikat hindavad. Kirjuta lihtsalt kõike, mis su südamest tuleb.“ Need sõnad ühelt mu enim austatud muusikult käivitasid mu peas äkitselt midagi ning ma lihtsalt istusin maha ja kirjutasin selle etüüdi. Kompositsiooniliselt on see teos väga lihtne, kuid see on üks minu kõige ausamaid töid.“

Prantsuse impressionistlik helilooja ja pianist **Claude Debussy** heitis kõrvale oma eelkäijate muusikareeglid ning lähtus komponeerimisel vaid „iseenda lõbust“. Inspireerituna põhiliselt loodusest ja antiigiteemadest, on tema teosed tulvil värve, varjundirikkust ja peeneid kõlanüansse. Debussy 24 klaveriprelüüdi (I vihik 1910 ja II 1913), millega ta teeb kummar-duse oma suurele eeskujule Chopinile, on autori stiili, tüüpiliste kujundite ja karakterite iselaadne entsüklopeedia. Esimesest vihikust pärit prelüüd pealkirjaga „**La fille aux cheveux de lin**“ („**Linalakk tütarlaps**“) on inspireeritud prantsuse poeedi Leconte de Lisle'i samanimelisest luuletusest ning tuleb sel kontserdil ettekandele marimbaseades, mille on teinud **Karl Martin Tombak**.

„Six épigraphes antiques“

(„**Kuus antiikset epigraafi**“) on Debussy hilisloomingusse kuuluv klaverioopus (1914), mille kõlamaailm on inspireeritud tema kaasaegse poeedi Pierre Louÿs' „Bilitise lauludest“ – väidetavalt tõlkinud Louÿs need prantsuse keelde antiik-kreeka poetessi Sappho kaaslanna Bilitise luulest, ent tegelikult oli see tema enda kirjanduslik fantaasia. Debussy klaverisüit ühendab endas hapra ilu, salapära ja sensuaalsuse, maalides unenäolise pildi kujuteldavast minevikust. Käesoleva seade flöödile ja klaverile (1983) on teinud flötist **Karl Lenski**.

Florian Poser oli üks Saksamaa hinnatumaid vibrafoniste. Ta õppis löökpille Hamburgi Muusika- ja Teatrikõrgkoolis ning tegutses hiljem džassi- ja levimuusika õppejõuna mitmes Saksa muusikaülikoolis. Tema auhindadega pärjatud heliloomingusse kuulub üle paarisaja teose, millest enam kui sada on salvestatud ja avaldatud.

1984. aastal valminud **capriccio** flöödile ja vibrafonile (1986. aastal tegi autor versiooni ka vibrafonile ja marimbale) on mängulise karakteri, vahelduvate meeleolude ja džässist inspireeritud rütmilise energiaga teos, mis loob elava ja kaasahaarava dialoogi kahe võrdse partneri vahel. Tänapäevased esinejad on kohandanud teose flöödile ja marimbale.

Manuel Leuenberger on šveitsi löökpillimängija ja helilooja, kelle kunstilise tegevuse keskmeks on marimba väljendusvõimaluste avardamine. Tema esimene soolo-marimbaalbum „**Fluss der Zeit**“ („Ajavool“), mis ilmus 2024. aastal, koondab teoseid, mis on saatnud teda tema muusikuteel, kujundanud tema mängustiili ning mõjutanud ka tema heliloomingut. Plaadile on salvestatud ka Leuenbergeri esimene avaldatud soolomarimbateos „**Anna**“ (2012), mille autor pühendas oma marimbaduo partnerile, šveitsi löökpillimängijale Anna Tuenale. Helilooja on kirjeldanud seda teost kui „emotsioonide keeristormi marimba keeles“ – siin põimuvad marimba soe kõlavärv, virtuoosne energia ja tundeline väljendusrikkus.

New Yorgis üles kasvanud **Paul Smadbeck** omandas löökpillide erialal bakalaureuse- ja magistrikraadi Ithaca kolledžis ning tõusis 1970. aastate lõpul üheks Ameerika juhtivaks marimbasolistiks. Samal ajal hakkas ta kirjutama marimbateoseid, mis võitsid kiiresti löökpillimängijate poolehoidu.

„**Virginia Tate**“ (1999) on Paul Smadbecki tundeküllane ja meloodiline pala soolomarimbale – see sai nime tema abikaasa ema järgi, kes lahkus traagiliselt vaid 52-aastasena. Autor on öelnud, et soovis siin luua eeskätt vaikse mõtiskluse meeleolu.

„Muusika on nagu jõgi või meri. Nii nagu paljud erinevad hoovused loovad ookeani, süvendab ka muusika meie elu pidevalt muutuva tunnetuse kaudu.“ on öelnud **Tõru Takemitsu**. Ta nimetas merd „vaimseks ruumiks“ ning lõi veest inspireerituna mitmeid teoseid, sealhulgas „**Toward the Sea**“ („**Mere poole**“) altflöödile ja kitarrile, mis valmis 1981. aastal keskkonnaorganisatsiooni Greenpeace tellimusel seoses nende kaitsekampaaniaga „Päästke vaalad“. Teose kujundimaailm lähtub Herman Melville'i romaanist „Moby Dick“; oopuse kolm alaosa – „Öö“, „Moby-Dick“ ja „Cape Cod“ – avanevad otsekui lühikesed unenäolised episoodid, milles hõljuvad helivoolud loovad kujutluse öisest merest, võimsast vaalast ja ookeani lõputust avarusest.

Evelin Kõrvits

Tuule-Helin Krigul tegutseb nii solisti, orkestrandi kui kammermuusikuna peamiselt Eestis ja Soomes. Ta alustas oma teekonda Tallinna Muusikakeskkoolis (õp Mihkel Peäske) ja jätkas bakalaureuseõpet Helsingi Sibeliuse Akadeemias (prof Petri Alanko ja Hanna Juutilainen). 2024. aasta sügisel astus ta sama akadeemia magistriõppesse Juutilaineni flöödiklassis.

Oskusi on ta täiendanud nii Amsterdamis Konservatooriumis Erasmus+ programmi raames Kersten McCalli, Vincent Cortvrinti ja Mariya Semotyuk-Schlaffke juures kui ka mitmetel meistrikursustel, juhendajad Julien Beaudiment, Andrea Lieberknecht, Christina Fassbender, Anna Garzuly-Wahlgren jt.

Lõppenud hooajal soleeris Tuule-Helin Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri ees konkursi „Klassikatähed“ finaalis, Tallinna Kammerorkestri ees Niguliste kirikus toimunud Taani kuningapaari auks antud kontserdil ning viimati Rahvusteatri Vanemuine sümfooniaorkestri ees Kassitoome suvekontserdil. Lisaks andis ta kammerkontserte mitmesugustes koosseisudes. Samuti esines ta flöödirühma külaliskontsertmeistrina Rahvuskooper Estonia sümfooniaorkestri koosseisus.

Alates hooaja 2025/ 2026 algusest töötab Tuule-Helin Rahvusteatri Vanemuine sümfooniaorkestri flöödirühma abikontsertmeistrina.

Karl Martin Tombak alustas löökpilliõpinguid 2014. aastal Tallinna Muusikakoolis paralleelselt Merivälja Kooliga. Huvi löökpillide vastu sai alguse varakult, suuresti tänu lapsepõlves kogetud Metsatõllu kontsertidele ja imetlusele trummar Marko Atso mängu vastu. Tallinna Muusikakoolis veedetud kaheksa õppeaasta jooksul kinnistus tema kutsumus muusiku teele ning 2023. aastal jätkas ta õpinguid Tallinna Muusika- ja Balletikoolis (MUBA) klassikaliste löökpillide erialal.

Tänapäevaks on Tombak tegelenud löökpillimänguga üle kümne aasta. Ta on saavutanud mitmeid tunnustusi, sealhulgas esikoha üle-eestilisel konkursil Parim Noor Instrumentalist (2018) ning esikohad Kolme Kooli Konkursil aastatel 2024 ja 2025. Ta on soleerinud Tallinna Kammerorkestri ees kontserdil „MUBA virtuoosid“ ning esinenud ka orkestri koosseisus. 2024. aastal pälvis ta ERSO Akadeemia konkursil abijõu koht ning on seejärel ka ERSOga laval üles astunud.

Tombak on täiendanud end Järvi Akadeemia meistrikursustel Xavi Castello juhendamisel ning saanud eratunde tunnustatud löökpillimängijalt Johan Bridgerilt nii Eestis kui ka Kopenhaagenis. Tema edasised plaanid on seotud Taani Kuningliku Muusikakonservatooriumiga ning löökpillide ja elektroonilise muusika ühendamise.

Konkursil Klassikatähed 2025 pälvis Tombak III koha.

Jakob Teppo alustas muusikaõpinguid Tallinna Muusikakeskkoolis klaveri erialal õp Ell Saviaugu käe all, alates 2005. aastast ka dots Marko Martini juhendamisel. 12. klassis oli ta sunnitud sõrmevigastuse tõttu eriala vahetama, lõpetades kooli 2009. aastal Rait Eriksoni metsasarveklassis. Õpingud jätkusid 2009–2010 Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias metsasarve erialal prof Kalervo Kulmala juures, 2010–2017 klaveri interpretatsiooni erialal dots Marko Martin ja alates 2011. aasta sügisest ka prof Ivari Ilja juhendamisel, lõpetades EMTA 2017. aastal magistrikraadiga. Õppeaastal 2015/2016 täiendas ta end Viinis (Die Musik und Kunst Privatuniversität der Stadt Wien) prof Thomas Kreuzbergeri juures. Lisaks on ta osalenud meistrikursustel, mida on juhendanud emeriitprofessor Aleksandra Juozepenaite-Eesmaa ning professorid Pablo Galdo, Giorgos Konstantinou ja Erik T. Tawaststjerna.

Jakob Teppo on osalenud ja pälvinud tunnustust mitmetel konkurssidel nii klaveri kui ka metsasarve erialal. 2014. aastal osales ta telekonkursil Klassikatähed ning 2016. aastal jõudis finaali Viinis toimunud 17. rahvusvahelisel Osaka klaverikonkursil. Ta on

esinenud solistina ja erinevate koosseisudega Soomes, Lätis, Austrias ja Prantsusmaal. Jakob Teppo on soleerinud Pärnu Linna-orkestri ees, dirigentideks Jüri Alperden ja Jaan Ots, kellega toodi 2017. aasta kevadel esiettekandele Jaan Räätsa kontsert neljale kaele ja kammerorkestrile.

Teppo on olnud mitme eesti helilooja (Timo Steiner, Pärt Uusberg jt) klaveriteoste esmaesitaja, salvestanud muusikat plaatidele ja filmidele ning esinenud pianistina teatrilavastustes. Alates 2020. aastast töötab ta Rahvuskooperis Estonia.

Twentieth-century Japanese composer **Tōru Takemitsu** (1930–1996) created a unique musical language that bridges Japanese aesthetics and philosophy with the innovations of the Western avant-garde. His extensive catalogue includes orchestral and chamber music, vocal works, film scores, and music for theatre, radio, and television. His final composition, **Air** (1995) for solo flute, was written for the 70th birthday of the Swiss flautist Aurèle Nicolet, a long-time artistic collaborator. Inspired by the Japanese concept, where silence is as meaningful as sound, the work combines expressive lyricism with extended flute techniques, creating an atmosphere of remarkable subtlety and depth.

Hong Kong-born marimba virtuoso and composer **Pius Cheung**, now based in the United States, is one of today's leading figures in percussion performance. His **Étude in E minor** (2006), dedicated to his beloved teacher Edward Aldwell, is an intimate and deeply personal work. Although compositionally simple, Cheung considers it one of his most sincere creations, inspired by Aldwell's advice to write music fearlessly and honestly.

The programme also pays tribute to **Claude Debussy**, whose impressionistic sound world transformed Western music through its rich colours and poetic imagination. The beloved prelude **La fille aux cheveux de lin** ("The Girl with the Flaxen Hair"), inspired by a poem by Leconte de Lisle, is heard in a marimba arrangement by Karl Martin Tombak. Debussy's evocative **Six épigraphes antiques**, inspired by Pierre Louÿs' *Songs of Bilitis*, appears in Karl Lenski's arrangement for flute and piano, preserving the work's dreamlike atmosphere and delicate sensuality.

German vibraphonist and composer **Florian Poser** combines classical craftsmanship with the rhythmic vitality of jazz. His lively **Capriccio**, originally written for flute and vibraphone, is performed here in an adaptation for flute and marimba, highlighting the vibrant dialogue between the two instruments.

Swiss percussionist and composer **Manuel Leuenberger** explores the expressive possibilities of the marimba in his music. His solo work **Anna** (2012), dedicated to percussionist Anna Tuena, unfolds as an emotional journey, combining virtuosity with the instrument's warm, singing tone.

American marimbist and composer **Paul Smadbeck** helped establish the marimba as a concert instrument through both his performances and compositions. His lyrical **Virginia Tate** (1999), named in memory of his mother-in-law, is a quiet meditation on remembrance and loss.

The concert concludes with Takemitsu's **Toward the Sea** (1981), originally composed for alto flute and guitar at the request of Greenpeace as part of its "Save the Whales" campaign. Inspired by Herman Melville's *Moby-Dick*, its three movements—*The Night*, *Moby-Dick* and *Cape Cod*—evoke the vastness of the ocean through flowing textures and meditative soundscapes. As Takemitsu himself wrote: *"Music is like a river or the sea. Just as many currents create the ocean, music deepens our experience of life's constantly changing flow."*

Tuule-Helin Krigul is an Estonian flutist who performs as a soloist, orchestral musician and chamber musician, primarily in Estonia and Finland. She began her musical training at the Tallinn Music High School, studying with Mihkel Peäske, before continuing her undergraduate studies at the Sibelius Academy in Helsinki with Professor Petri Alanko and Hanna Juutilainen. In autumn 2024, she commenced her master's studies at the Sibelius Academy in Juutilainen's flute class.

She has furthered her studies through the Erasmus+ programme at the Conservatorium van Amsterdam, where she worked with Kersten McCall, Vincent Cortvrint and Mariya Semotyuk-Schlaffke. She has also participated in masterclasses with distinguished flutists including Julien Beaudiment, Andrea Lieberknecht, Christina Fassbender, Anna Garzuly-Wahlgren and others.

During the 2025/26 season, Tuule-Helin appeared as a soloist with the Estonian National Symphony Orchestra in the final of the "Klassikatahed" competition, with the Tallinn Chamber Orchestra in a concert held at St Nicholas' Church (Niguliste) in honour of the Danish Royal Couple, and most recently with the Vanemuine Symphony Orchestra at the Kassitoome Summer Concert. Alongside her

orchestral engagements, she gave chamber concerts in a variety of ensembles. She also performed as Guest Principal Flute with the Estonian National Opera Symphony Orchestra.

Since the start of the 2025/26 season, Tuule-Helin has held the position of Assistant Principal Flute with the Vanemuine Symphony Orchestra.

Jakob Teppo (b. 1990) studied piano at the Tallinn Music High School with Ell Saviauk and Marko Martin. Following a finger injury, he graduated in French horn before continuing his studies at the Estonian Academy of Music and Theatre, where he completed a Master's degree in Piano Performance in 2017 under the guidance of Marko Martin and Professor Ivri Ilja. During the 2015/2016 academic year, he studied at the Music and Arts Private University of the City of Vienna (MUK) with Professor Thomas Kreuzberger.

He has participated in masterclasses with distinguished musicians including Aleksandra Juozepeņaite-Eesmaa, Pablo Galdo, Giorgos Konstantinou and Erik T. Tawaststjerna.

Jakob Teppo has received recognition in competitions as both a pianist and a French horn player. In 2014 he was a finalist in the Estonian television competition Classical Stars, and in 2016 he was the finalist of the 17th International Osaka Piano Competition in Vienna.

As a soloist and chamber musician, he has performed in Estonia, Finland, Latvia, Austria and France, and has appeared with the Pärnu City Orchestra under Jüri Alperden and Jaan Ots. He has premiered piano works by several Estonian composers, recorded music for albums, films and theatre productions, and regularly performs in theatrical productions. Since 2020, he has been a staff pianist at the Estonian National Opera.

Eesti Kontsert: produtsent Tuuli Metsoja,
assistendid Berit Eriste ja Laura Schotter

≡ Eesti
≡ Kontsert

Suve-
klassika
Kadriorus

KLASSIKATÄHED

Isabella Runge klarnet
Harald Trass kitarr

Piazzolla, Bartók

N 6. AUGUST 19.00
Kadrioru loss

eestikontsert.ee

 Eesti
Kontsert

Suve-
klassika
Kadriorus

MENTORPROGRAMM LIFT ESITLEB

KODU

Brendan Tarm

tšello

Tähe-Lee Liiv klaver

Gershwin. Prelüüd nr 2 cis-moll tsüklist „Kolm prelüüdi“

Debussy. Tšellosonaat d-moll L.135

Jonas Tarm. „Liisile“

Jonas Tarm. „Kodu“

Schubert. Arpeggione – sonaat a-moll D. 821

N 13. AUGUST 19.00

Kadrioru loss

eestikontsert.ee

**Eesti
Kontsert**

Suve- klassika Kadriorus

MENTORPROGRAMM LIFT ESITLEB

MÜÜTIDE PEEGELDUSED

Karina Rostovtseva viiul

Jekaterina Rostovtseva klaver

Mägi. „Kadents ja teema“

Szymanowski. „Müüdid“ op. 30

Pärt. „Spiegel im Spiegel“

Szymanowski. Viiulisonaat d-moll op. 9

N 27. AUGUST 19.00

Kadrioru loss

eestikontsert.ee

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO
— anno 1898 —

OLEREX

VEHO

SORAINEN

SELVER
Hea mõte

myfitness
world class gym & studios

eestikontsert.ee